

środa, 18.01.2023

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan

Podczas Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan 2023 rozważany będzie biblijny tekst zaczerpnięty z Księgi Izajasza 1,12–18.

Gdy przychodzicie, aby pokazać się przede Mną, czy ktoś żąda od was, abyście wydeptywali Moje dziedzińce? Przestańcie składać bezwartościowe ofiary! Kadzidło jest dla Mnie czymś wstrętnym, obchody nowiu i szabatu, zwoływanie zgromadzenia – nie mogę znieść nieprawości i zgromadzeń. Nienawidzę waszych nowiów i uroczystych zgromadzeń; są one dla Mnie ciężarem, sprzykrzyło Mi się je znosić. Jeśli wyciągniecie ręce, to odwrócę od was oczy, nawet jeśli pomnożycie modlitwy, to ich nie wysłucham. Wasze ręce są pełne krwi. Obmyjcie się, oczyśćcie, usuńcie zło waszych czynów sprzed Moich oczu, przestańcie czynić zło! Uczcie się postępować dobrze, szukajcie sprawiedliwości, pomagajcie uciśnionemu, dbajcie o prawa sieroty, brońcie wdowy! Chodźcie, rozsądźmy! – mówi PAN: Choćby wasze grzechy były jak szkarłat, to staną się białe jak śnieg, choćby były czerwone jak purpura, to staną się jak wełna.

Izajasz żył i prorokował w Królestwie Judzkim w VIII wieku przed Chrystusem, był współczesny Amosowi, Micheaszowi i Ozeaszowi. Było to pod koniec okresu wielkiego sukcesu gospodarczego i stabilności politycznej Izraela i Judy. Był to jednak również czas, w którym w obu królestwach szerzyła się niesprawiedliwość i wyzysk. W tym okresie nastąpił rozkwit religii jako rytualnego i formalnego wyrazu wiary w Boga, skoncentrowanego na świątynnych darach i ofiarach. Obrzędem przewodniczyli kapłani, którzy byli także beneficjentami hojności bogatych i wpływowych ludzi. Ze względu na fizyczną bliskość i wzajemne powiązania pałacu królewskiego i świątyni władza i wpływy skupiały się prawie wyłącznie w rękach króla i kapłanów, którzy rzadko stawiali w obronie cierpiących ucisk i niesprawiedliwość.

Zgodnie z ówczesnym światopoglądem bogaci i ci, którzy składali liczne ofiary, byli postrzegani jako dobrzy i pobłogosławieni przez Boga, podczas gdy biedni i ci, którzy nie mogli składać ofiar, uchodzili za nikczemnych i przeklętych przez Boga. Izajasz próbował obudzić w ludziach świadomość tej sytuacji. W ówczesnej religijności widział ropiejącą ranę i świętokradztwo wobec Wszechmogącego. Jego proroctwa potępiały struktury polityczne, społeczne i religijne oraz hipokryzję składania ofiar przy jednoczesnym uciskaniu ubogich. Stanowczo wypowiadał się przeciwko skorumpowanym przywódcom i za pokrzywdzonymi, wskazując, że prawo i sprawiedliwość są jedynie w Bogu.

Grupa robocza powołana przez Radę Kościołów Minnesoty (USA) jako główny tekst Tygodnia Modlitw wybrała werset z pierwszego rozdziału księgi proroka Izajasza: „Uczcie się postępować dobrze, szukajcie sprawiedliwości, pomagajcie uciśnionemu, dbajcie o prawa sieroty, brońcie wdowy!”. Izajasz nauczał, że Bóg wymaga prawości i sprawiedliwości od nas wszystkich, zawsze i we wszystkich sferach życia. Nasz dzisiejszy świat pod wieloma względami odzwierciedla wyzwania związane z podziałami, z którymi niegdyś mierzył się Izajasz. Sprawiedliwość, prawość i jedność wywodzą się z głębokiej miłości Boga do każdego z nas. Stanowią sedno tego, kim jest Bóg, a kim jest człowiek i jakich wzajemnych relacji od nas oczekuje. Obietnica Boga, że uczyni nową ludzkość „z każdego narodu i wszystkich pokoleń, ludów i języków” wzywa nas do pokoju i jedności, których Bóg zawsze pragnął dla stworzenia. Język Proroka w odniesieniu do religijności tamtych czasów jest bardzo ostry: „Przestańcie składać bezwartościowe ofiary! Kadzidło jest dla Mnie czymś wstrętnym (...) Jeśli wyciągniecie ręce, to odwrócę od was oczy”. Po gorzkich słowach potępienia Izajasz podaje lekarstwo na niegodziwość, jakich dopuszczał się ówczesny lud. Poucza: „Obmyjcie się, oczyśćcie, usuńcie zło waszych czynów sprzed Moich oczu, przestańcie czynić zło!”.

Dzisiaj separacja i ucisk objawiają się nadal, gdy jakaś grupa lub klasa jest uprzywilejowana w stosunku do innych. Grzech segregacji jest

przynoszą niesprawiedliwe korzyści, a obciążają i wykluczają innych. Podobnie jak ludzie potępiani przez biblijnych proroków, niektórzy chrześcijanie byli lub nadal są współwinni popierania lub utrwalania uprzedzeń i ucisku oraz sprzyjania podziałom. Historia pokazuje, że zamiast uznawać godność każdej istoty ludzkiej stworzonej na obraz i podobieństwo Boga, chrześcijanie zbyt często angażowali się w grzeszne struktury i zachowania, takie jak niewolnictwo, kolonizacja, segregacja i apartheid. Również we wspólnotach kościelnych chrześcijanie nie uznawali godności wszystkich ochrzczonych i umniejszali godność swoich braci i siostr w Chrystusie.

Pastor Martin Luther King jr powiedział: „Jedną z tragedii naszego narodu, jedną z haniebnych tragedii, jest to, że godzina 11.00 w niedzielę rano jest jedną z najbardziej dzielących godzin, jeśli nie najbardziej dzielącą godziną w chrześcijańskiej Ameryce”. Ta wypowiedź ukazuje związek między rozłamem wśród chrześcijan a rozłamem wewnątrz ludzkości. Wszelkie podziały mają swoje źródło w grzechu, to znaczy w postawach i działaniach, które są sprzeczne z jednością, jakiej Bóg pragnie dla całego swojego stworzenia. Niestety, niewiele się zmieniło od czasów, gdy Martin Luther King wypowiedział te słowa. Godzina 11.00 – w wielu krajach najbardziej popularna pora niedzielnych nabożeństw – często nie jest wyrazem jedności chrześcijan, ale raczej podziałów na tle rasowym, społecznym i wyznaniowym. Jak głosił Izajasz, taka hipokryzja wśród ludzi wiary jest obrazą Boga.

We fragmencie Pisma Świętego, wybranym na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan w roku 2023 prorok Izajasz uczy nas, jak mamy leczyć te choroby. Uczenie się czynienia dobra wymaga refleksji nad sobą. Tydzień Modlitw jest doskonałym czasem, aby chrześcijanie uznali, że podziały między Kościołami i wyznaniem są tym samym, co podziały w szerszej rodzinie ludzkiej. Wspólna modlitwa o jedność chrześcijan pozwala zastanowić się nad tym, co nas łączy i przeciwstawić się uciskowi i podziałom wśród ludzi.

Izajasz wezwał lud Boży swoich czasów, aby uczył się wspólnie czynić dobro, wspólnie szukać sprawiedliwości, wspólnie ratować uciśnionych, wspólnie chronić sieroty i bronić wdowy. Wołanie proroka dotyczy także nas, dzisiaj. Jak możemy realizować naszą chrześcijańską jedność, aby stawiać czoła złu i niesprawiedliwości naszych czasów? W jaki sposób możemy angażować się w dialog, pogłębiać świadomość, zrozumienie i poznanie doświadczeń drugiej osoby? Te modlitwy i spotkania serc mają moc przemiany nas samych – indywidualnie i zbiorowo. Bądźmy otwarci na Bożą obecność we wszystkich naszych spotkaniach, starając się o przemianę, o demontaż systemów opresji i o uzdrowienie z grzechów. Razem zaangażujmy się w walkę o sprawiedliwość w naszym społeczeństwie. Wszyscy jesteśmy Chrystusowi.

Modlitwa o jedność chrześcijan

O Jezus Chryste, nasz Panie i Zbawicielu

Ty obiecałeś, że pozostaniesz z nami na zawsze.

Ty wezwałeś wszystkich chrześcijan

aby zbliżyli się i spożywali

Twoje Ciało i Krew,

Lecz nasze grzechy nas podzieliły

i nie jesteśmy zdolni spożywać

wspólnie Twojej Świętej Eucharystii.

Wyznajemy ten nasz grzech i zanosimy modlitwy do Ciebie,

przebacz nam i pomóż nam przejść drogami

pojednania zgodnie z Twoją Wolą.

Rozpal nasze serca ogniem

daj nam ducha mądrości i wiary,
męstwa i cierpliwości,
pokory i stałości,
miłości i skruchy,
dzięki modlitwom
Najświętszej Matki Boga
i wszystkich świętych.
Amen.